



A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Bf.II.369/2021. számú ügyben Szegeden, 2021. október 21. napján megtartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A folytatólagosan elkövetett vesztegetés büntette és más bűncselekmények miatt Terhelt1 ÉS TÁRSAI ellen indított büntetőügyben a *Gyulai Törvényszék* 2021. április 27. napján kihirdetett *19.B.124/2020/61.* számú ítéletét

megváltoztatja:

Terhelt1 I. rendű vádlott közbizalom elleni bűncselekményeit 6 rendbeli bűnsegédként elkövetett hamis magánokirat felhasználása vétségének (Btk. 345. §) minősíti.

Terhelt1 I. rendű vádlott büntetését *halmazati büntetésnek tekinti, a szabadságvesztés végrehajtása felfüggesztésének próbaidejét 5 (öt) évre súlyosítja.*

Terhelt2 II. rendű vádlott közbizalom elleni bűncselekményeit 6 rendbeli hamis magánokirat felhasználása vétségének (Btk. 345. §) *minősíti.*

Terhelt2 II. rendű vádlott büntetését *halmazati büntetésnek tekinti, a szabadságvesztés végrehajtása felfüggesztésének próbaidejét 5 (öt) évre súlyosítja.*

Terhelt2 II. rendű vádlottal szemben *90.000.- (kilencvenezer) forint vagyonekobzást rendel el.*

Terhelt3 III. rendű vádlott cselekményét *folytatólagosan elkövetett* pénzmosás büntettének [Btk. 399. § (4) bekezdés a) pont 1. fordulat, (5) bekezdés] *minősíti.*

Terhelt3 III. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 1(egy) évre, a szabadságvesztés végrehajtása felfüggesztésének próbaidejét 2 (*kettő*) évre *enyhíti*.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet *helybenhagyja* azzal, hogy Terhelt1 I. rendű vádlott személyes adatai közül a tényleges tartózkodási helyre és kézbesítési címre utalást mellőzi.

Terhelt1 I. rendű vádlott korrupciós bűncselekményének jogszabályi alapja helyesen: Btk. 290. § (1) bekezdés *1. fordulat*, (3) bekezdés a) pont *2. fordulat*, vagyon elleni bűncselekményének jogszabályi alapja helyesen: Btk. 373. § (1) bekezdés *1. fordulat*, (2) bekezdés b) pont bc) alpont, (4) bekezdés b) pont, az emberi méltóság és egyes alapvető jogok elleni bűncselekményeinek jogszabályi alapja helyesen: Btk. 219. § (1) bekezdés a) pont *1. fordulat*.

Terhelt2 II. rendű vádlott korrupciós bűncselekményének jogszabályi alapja helyesen: Btk. 291. § (1) bekezdés *2. fordulat*, (2) bekezdés b) pont *2. fordulat*, vagyon elleni bűncselekményének jogszabályi alapja helyesen: Btk. 373. § (1) bekezdés *1. fordulat*, (2) bekezdés b) pont bc) alpont, (4) bekezdés b) pont.

Terhelt1 I. rendű és Terhelt2 II. rendű vádlottak *kártérítés címén* kötelesek a benyújtó5 magánfél részére 1.415.878.- (egymillió-négyszáztizenötezer-nyolcszázhetvennyolc) forint egyetemleges megfizetésére.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Gyulai Törvényszék Terhelt1 I. r. vádlottat bűnösnek mondta ki folytatólagosan elkövetett vesztegetés büntetében [Btk. 290. § (1) bekezdés, (3) bekezdés a) pont], folytatólagosan elkövetett csalás büntetében [Btk. 373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés bc) pont, (4) bekezdés b) pont], 6 rb. hamis magánokirat felhasználása vétségében (Btk. 345. §) és 3 rb. személyes adattal visszaélés vétségében [Btk. 219. § (1) bekezdés a) pont]. Ezért Terhelt1 I. r. vádlottat 2 év szabadságvesztésre ítélte, a szabadságvesztést börtönben rendelte végrehajtani azzal, hogy a szabadságvesztés végrehajtását 4 év próbaidőre felfüggesztette. Megállapította, hogy Terhelt1 I. r. vádlott a szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetén legkorábban a kiszabott szabadságvesztés büntetés kétharmad része kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

[2] Terhelt2 II. r. vádlottat bűnösnek mondta ki folytatólagosan elkövetett vesztegetés elfogadásának büntetében [Btk. 291. § (1) bekezdés *2. fordulat*, (2) bekezdés b) pont], folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett csalás büntetében [Btk. 373. § (1) bekezdés,

(2) bekezdés bc) pont, (4) bekezdés b) pont] és 6 rb. bűnsegédként elkövetett hamis magánokirat felhasználása vétségében (Btk. 345. §). Ezért Terhelt2 II. r. vádlottat 2 év szabadságvesztésre ítélte, a szabadságvesztést börtönben rendelte végrehajtani azzal, hogy a szabadságvesztés végrehajtását 4 év próbaidőre felfüggesztette. Megállapította, hogy Terhelt2 II. r. vádlott a szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetén legkorábban a kiszabott szabadságvesztés büntetés kétharmad része kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

[3] Terhelt3 III. r. vádlottat bűnösnek mondta ki pénzmosás büntetében [Btk. 399. § (4) bekezdés a) pont 1. fordulat, (5) bekezdés] és ezért őt 1 év 6 hónap szabadságvesztésre ítélte azzal, hogy azt börtönben rendelte végrehajtani és végrehajtását 3 év próbaidőre felfüggesztette. Megállapította, hogy Terhelt3 III. r. vádlott a szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetén legkorábban a kiszabott szabadságvesztés büntetés kétharmad része kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

[4] Terhelt3 III. r. vádlottal szemben 1.246.456.-Ft-ra vagyonek Kobzást rendelt el.

[5] Kötelezte Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottat, hogy egyetemlegesen fizessenek meg a jogerős ítélet közlésétől számított 15 napon belül a benyújtó5 magánfélnek 1.415.878.-Ft-ot, valamint az államnak 8.500.-Ft eljárási illetéket. A benyújtó5 magánfél által Terhelt3 III. r. vádlottal szemben előterjesztett polgári jogi igény érvényesítését egyéb törvényes útra utasította.

[6] Kötelezte Terhelt1 I. r. vádlottat az eljárás során felmerült 66.880.-Ft bűnügyi költség viselésére.

[7] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen fellebbezést jelentett be az ügyészség Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlott terhére a büntetés súlyosítása, mellékbüntetés kiszabása és vagyonek Kobzás alkalmazása érdekében, valamint Terhelt2 II. r. vádlott esetében pénzbüntetés kiszabása iránt.

[8] Terhelt3 III. r. vádlott felmentése érdekében, míg védője a tényállás téves megállapítása miatt, a III. r. vádlott felmentése érdekében jelentett be fellebbezést.

[9] A fellebbviteli főügyészség Bf.144/2021/12. számú átiratában az ügyészség által bejelentett fellebbezést módosítva tartotta fenn, Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottal szemben a vagyonek Kobzás elrendelésére irányuló részében mellőzte. A fellebbviteli főügyészség Terhelt3 III. r. vádlott és védője által bejelentett fellebbezést nem tartotta alaposnak.

[10] A fellebbviteli főügyészség átiratában kifejtette, hogy mivel Terhelt1 I. r. vádlott az első telefonkészülék kiszállítása alkalmával fizetség ellenében rávette Terhelt2 II. r. vádlottat arra, hogy a munkaköri kötelességét megszegve, annak ellenére adja át neki a telefont, hogy a dokumentumok szerint nem ő a megrendelő, a II. r. vádlott korrupciós bűncselekménye nem csak a Btk. 291. § (2) bekezdés b) pontja, hanem a (2) bekezdés a) pontja szerint is minősül függetlenül attól, hogy az üzletszerű elkövetést súlyosabban rendeli büntetni a törvény. Észrevételezte továbbá, hogy az elsőfokú bíróság annak ellenére elmulasztotta a Terhelt3 III. r. vádlott által elkövetett pénzmosás büntetést folytatólagosan elkövetettnek minősíteni, hogy az irányadó tényállás szerint a III. r. vádlott néhány hónapon belül három alkalommal, alkalmanként kettő telefonkészüléket vásárolt Terhelt1 I. r. vádlottól – tudva, hogy azok bűncselekményből származnak – annak érdekében, hogy azokat anyagi haszonnal tovább értékesítse. Álláspontja szerint mindezekre figyelemmel Terhelt3 III. r. vádlott cselekménye folytatólagosan és üzletszerűen elkövetettnek minősül. Figyelemmel azonban arra, hogy a Btk. 399. § (6) és (7) bekezdése értelmében az üzletszerűség csak a jelentős, vagy az azt meghaladó, azaz az 5.000.000.-Ft feletti értékre elkövetett pénzmosás

büntette esetében rendeli súlyosabban büntetni a terhelti magatartást, a III. r. vádlott vonatkozásában az üzletszerű elkövetés további súlyosító körülményként értékelendő.

[11] A fellebbviteli főügyészség átiratában a bűncselekmények minősítését egyebekben törvényesnek tartotta annak megjegyzésével, hogy az elsőfokú bíróság nem minden esetben volt figyelemmel a Kúria 61. számú BK véleményének 3. a. pontjára, amely szerint az elkövetési magatartás azonos büntetési tétellel fenyegetett alakzataira a fordulat megjelöléssel utalni kell. Ezért indítványozta azok pótlását.

[12] Indítványozta továbbá a fellebbviteli főügyészség, hogy az ítéltábla további enyhítő körülményként értékelje valamennyi vádlott esetében az időmúlást, figyelemmel arra, hogy a bűncselekmények elkövetése óta három év telt el. Álláspontja szerint a korrupciós bűncselekményt is elkövető Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottakkal szemben indokolt hosszabb tartamú szabadságvesztés büntetés kiszabása, amelyek végrehajtásának felfüggesztése a törvény erejénél fogva kizárt, valamint a közügyektől eltiltás alkalmazása is.

[13] Észrevételezte továbbá a fellebbviteli főügyészség, hogy az elsőfokú bíróság bár Terhelt3 III. r. vádlottal szemben végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetést szabott ki, a 8/2015. (IV. 17.) AB határozatban írtak ellenére nem vizsgálta hivatalból az előzetes bírósági mentesítés lehetőségét. Ezzel összefüggésben utalt arra, hogy a törvényszék Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottak esetében ugyancsak elmulasztotta ennek vizsgálatát, azonban a végrehajtandó szabadságvesztés kiszabásának szükségessége miatt a másodfokú eljárásban ennek már nincs jelentősége és az előzetes mentesítés kérdése a korlátozott felülvizsgálatban egyébként sem vizsgálható. Ezzel kapcsolatban Terhelt3 III. r. vádlott esetében indítványozta, hogy a másodfokú bíróság állapítsa meg, hogy a III. r. vádlott az általa elkövetett bűncselekmény jellegére és konkrét tárgyi súlyára tekintettel nem érdemes az előzetes mentesítésre.

[14] A fellebbviteli főügyészség átiratában hivatkozott arra is, hogy Terhelt2 II. r. vádlott vonatkozásában fennállnak a pénzbüntetés kiszabásának törvényi feltételei, így annak alkalmazása nem mellőzhető azon az alapon, hogy az elsőfokú bíróság öt jelentős összegű kártérítés megfizetésére kötelezte.

[15] Utalt továbbá arra is, hogy Terhelt3 III. r. vádlott vonatkozásában is fennállnak a pénzbüntetés kiszabásának törvényi feltételei, azonban mivel a III. r. vádlott terhére az ügyészség nem jelentett be fellebbezést, a Be. 595. § (4) bekezdés e) pontjában írt súlyosítási tilalom folytán a másodfokú bíróság további büntetést nem szabhat ki vele szemben.

[16] A fellebbviteli főügyészség összességében az elsőfokú ítélet megváltoztatását indítványozta akként, hogy a másodfokú bíróság Terhelt2 II. r. vádlott korrupciós bűncselekményét folytatólagosan elkövetett vesztegetés elfogadása büntettének [Btk. 291. § (1) bekezdés 2. fordulat, (2) bekezdés a) és b) pont 2. fordulat], Terhelt3 III. r. vádlott bűncselekményét folytatólagosan elkövetett pénzmosás büntettének [Btk. 399. § (4) bekezdés a) pont 1. fordulat, (5) bekezdés] minősítse. Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottal szemben a kiszabott szabadságvesztés tartamát súlyosítsa, az I. és II. r. vádlottat közügyektől eltiltásra, valamint a II. r. vádlottat pénzbüntetésre is ítélje, az I. és II. r. vádlott vonatkozásában mellőzze a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztésére vonatkozó rendelkezést. Egyebekben pedig hagyja helyben az elsőfokú bíróság ítéletét azzal, hogy az I. r. vádlott korrupciós bűncselekményének jogszabályi alapja helyesen: Btk. 290. § (1) bekezdés 1. fordulat, (3) bekezdés a) pont 2. fordulat, az I. r. vádlott vagyon elleni bűncselekményének jogszabályi alapja helyesen: Btk. 373. § (1) bekezdés 1. fordulat, (2) bekezdés bc) pont, (4) bekezdés b) pont, az I. r. vádlott 3 rb. személyes adattal visszaélés vétségének minősített bűncselekményeinek jogszabályi alapja helyesen: Btk. 219. § (1) bekezdés a) pont 1. fordulat,

a II. r. vádlott vagyoni elleni bűncselekményének jogszabályi alapja helyesen: Btk. 373. § (1) bekezdés 1. fordulat, (2) bekezdés bc) pont, (4) bekezdés b) pont.

[17] Terhelt3 III. r. vádlott védője fellebbezésének indokolásában sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság annak ellenére fogadta el Terhelt1 I. r. vádlott Terhelt3 III. r. vádlottra nézve terhelő vallomását, hogy az több ponton ellentmondásos volt, azt többször megváltoztatta, míg a III. r. vádlott az eljárás során mindvégig következetesen tagadta a terhére rótt bűncselekmény elkövetését. Hivatkozott továbbá arra, hogy életszerű az eltelt időre is figyelemmel, hogy Terhelt3 III. r. vádlott kihallgatásának időpontjában már nem tudta megmondani, hogy pontosan mennyit fizetett a megvásárolt telefonokért. Kifejtette, hogy a telefonkészülékek átadására olyan forgalmas, nyilvános területeken került sor, ahol ipari kamerák is találhatóak, így az átadás helyéből nem lehet azt a következtetést levonni, hogy Terhelt3 III. r. vádlottnak tudomása lett volna arról, hogy azok bűncselekményből származnak. Álláspontja szerint a helyszín átadott telefonok megvásárlását Terhelt1 I. r. vádlott vallomásán kívül semmi nem támasztotta alá.

[18] Összességében elsődlegesen Terhelt3 III. r. vádlott bizonyítottság hiánya okából történő felmentését indítványozta, másodlagosan a bűnösség megállapítása esetére kifejtette, hogy mivel az ítélet szerint a III. r. vádlott a telefonkészülékeket ismeretlen áron értékesítette, nem állapítható meg az üzletszerű elkövetés. Enyhítő körülményként kérte értékelni az időmúlást, a minősítést megalapozó értékhatár alsó határához közeli értékre történő elkövetést, valamint azt a körülményt, hogy azóta sem indult Terhelt3 III. r. vádlottal szemben újabb büntetőeljárás, így a büntetési célok pénzbüntetés kiszabásával is elérhetőek.

[19] Harmadlagosan a szabadságvesztés büntetés kiszabása esetére a szabadságvesztés tartama és a próbaidő enyhítése mellett Terhelt3 III. r. vádlott előzetes mentesítésben részesítésére tett indítványt. Indítványozta továbbá a Terhelt3 III. r. vádlottal szemben alkalmazott vagyonek Kobzár mellőzését is.

[20] Terhelt3 III. r. vádlott védője fellebbezésének indokolásában bizonyítási indítványt is előterjesztett, amelyben megismételte az elsőfokú eljárás során előterjesztett, és a törvényszék által elutasított azon bizonyítási indítványát, hogy a bíróság rendeljen ki eseti szakértőt a telefonkészülékek kiskereskedelmi árának megállapítása érdekében.

[21] A fellebbezési nyilvános ülésen Terhelt1 I. r. vádlott védője a törvényszék ítéletének helybenhagyását indítványozta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a bűnösségi körülmények helyes értékelése mellett szabta ki a büntetést Terhelt1 I. r. vádlottal szemben. Hivatkozott továbbá arra is, hogy Terhelt1 I. r. vádlott a bűncselekmény elkövetését megbánta, szabadulása óta törvénytisztelő életmódot folytat, munkahelyet talált magának, és szándékában áll jövedelméből a sértettnek okozott kár megtérítése is.

[22] Terhelt1 I. r. vádlott védője a fellebbezési nyilvános ülésen Terhelt1 I. r. vádlott munkaviszonyára vonatkozó igazolásokat is csatolt.

[23] Terhelt2 II. r. vádlott védője a fellebbezési nyilvános ülésen előadta, hogy a II. r. vádlott rendezett életvitelt folytat, az eljárás tárgyát képező bűncselekmény elkövetésének időpontja óta vele szemben újabb büntetőeljárás nem indult, a II. r. vádlott és felesége gyermekvállalást terveznek. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által Terhelt2 II. r. vádlottal szemben kiszabott büntetés súlyosítása nem indokolt, így annak helybenhagyására tett indítványt.

[24] Terhelt3 III. r. vádlott védője a fellebbezési nyilvános ülésen fenntartotta fellebbezésének írásban előterjesztett indokolását.

[25] Terhelt3 III. r. vádlott a fellebbezési nyilvános ülésen a védője által előadottakhoz csatlakozott és kifejtette, hogy a jelen büntetőeljárásból tanult, a jövőben nagyobb körültekintéssel fogja az üzleti tevékenységét folytatni.

[26] Az ügyészség által súlyosítás érdekében bejelentett fellebbezés részben alapos volt, Terhelt3 III. r. vádlott és védője által felmentés érdekében bejelentett fellebbezés alaptalan, míg a III. r. vádlott védője által enyhítés érdekében fenntartott fellebbezés alapos volt.

[27] Tekintettel arra, hogy Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlott vonatkozásában kizárólag az ügyészség jelentett be fellebbezést az I. és II. r. vádlott terhére súlyosítás érdekében [Be. 583. § (3) bekezdés a) pont], illetve az egyszerűsített felülvizsgálati eljárás körébe tartozó vagyonekbevitel elrendelése érdekében [Be. 583. § (3) bekezdés b) pont], a másodfokú bíróság az I. és II. r. vádlottat érintő 1., 2. és 3. tényállási pont, illetve az elsőfokú bíróság ítéletének az I. és II. r. vádlottakra vonatkozó rendelkezéseit a Be. 590. § (3), (5) és (7) bekezdése szerint korlátozott terjedelemben bírálta felül.

[28] A korlátozott felülbírálat a Be. 590. § (5) bekezdés a), b), c) és d) pontja alapján kiterjedt az elsőfokú bírósági eljárásra abban a körben, hogy történt-e olyan eljárási szabálysértés, amelyre figyelemmel az ítéletet hatályon kívül kell helyezni, valamint a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére és a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezésekre is.

[29] Terhelt3 III. r. vádlottra vonatkozóan a másodfokú bíróság a Be. 590. § (1) és (2) bekezdése alapján a törvényszék ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt teljeskörűen felülbírált.

[30] A fenti felülbírálat során az ítéltábla azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság eljárása során nem vétett olyan eljárási szabályt, amely az ítélet hatályon kívül helyezését eredményezné.

[31] Az ítéleti tényállás 1., 2., 3. pontjának megalapozottsága nem volt vizsgálható a korlátozott felülbírálatra figyelemmel, míg az elsőfokú bíróság a Terhelt3 III. r. vádlottat érintő 4. tényállási ponttal kapcsolatban a szükséges körben és mélységben eleget tett a tényállás felderítési feladatának. A törvényszék a tényállás 4. pontjával kapcsolatban a beszerzett bizonyítékokat mérlegelési körébe vonva, részletesen foglalkozott a bizonyítási eljárás során beszerzett, részben egymást támogató, részben egymásnak ellentmondó bizonyítékokkal.

[32] A Be. 167. § (4) bekezdése alapján a bíróság a bizonyítékokat egyenként és összességükben szabadon értékeli, és a bizonyítás eredményét az így kialakult meggyőződése alapján állapítja meg. Ezen rendelkezésből következően a bizonyítékok értékelése és ennek alapján a tényállás megállapítása az elsőfokú bíróság feladata, amely feladatát önállóan, a vád keretei között végzi el. Az elsőfokú bíróság bizonyíték értékelő tevékenységének azonban minden lényeges bizonyítékra kiterjedőnek, iratszerűnek és logikusnak kell lennie. Bár az elsőfokú ítélet a bizonyítékok mérlegelésével kapcsolatban több ponton téves megállapítást tartalmaz, a törvényszék bizonyíték-értékelő tevékenysége alapvetően megfelelt ezeknek a kritériumoknak.

[33] A törvényszék a 4. tényállási ponttal kapcsolatban megfelelő indokát adta annak, hogy Terhelt1 I. r. vádlott eljárás során többször módosított vallomásai közül melyiket és miért fogadta el a tényállás megállapítása során.

[34] Az elsőfokú bíróság megfelelő indokát adta annak is, hogy Terhelt3 III. r. vádlott védőjének eseti szakértő kirendelésére vonatkozó bizonyítási indítványát miért utasította el, a törvényszék által e körben kifejtettekkel a másodfokú bíróság is maradéktalanul egyetértett.

[35] Mindezekre figyelemmel Terhelt3 III. r. vádlott és védője által eltérő tényállás megállapítása és a III. r. vádlott felmentése érdekében bejelentett fellebbezések lényegüket tekintve az elsőfokú bíróság bizonyíték-értékelő tevékenységét támadták, így azok

eredményre nem vezethettek, hiszen megalapozott tényállás esetén a másodfokú bíróságnak nincsen törvényes lehetősége a bizonyítékok eltérő mérlegelésére.

[36] Az ítéltábla azt állapította meg, hogy a törvényszék ítélete a 4. tényállási pont tekintetében megalapozott volt, így a másodfokú bíróság a Terhelt3 III. r. vádlott védője által ismételten előterjesztett bizonyítási indítványt elutasította.

[37] A másodfokú bíróság a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja alapján az elsőfokú bíróság ítéletének Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlott személyi körülményeit megállapító részét, valamint az ítélet 4. tényállási pontját az alábbiak szerint kiegészítette, illetőleg helyesbítette.

[38] Terhelt1 I. r. vádlott az cég közfoglalkoztatási jogviszonyban áll, havi jövedelme 85.000.-Ft.

[39] Terhelt1 I. r. vádlottal szemben új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntette miatt van folyamatban büntetőeljárás.

[40] Terhelt2 II. r. vádlott vonatkozásában a közúti közlekedési szabályok megsértése szabálysértések elkövetésére történő utalást mellőzi, figyelemmel arra, hogy ezen szabálysértések teljesen más jellegűek, mint a jelen eljárás tárgyát képező cselekmény, továbbá arra, hogy a II. r. vádlott által megvalósított szabálysértések száma (kettő) nem akkora, amely a II. r. vádlott törvényeket figyelmen kívül hagyó életmódjára engedne következtetni.

[41] Az ítélet [37] bekezdését akként helyesbítette a másodfokú bíróság, hogy a telefonkészülékek átadására 2018. február 9. és 2018. május 18. napja között került sor. Ezen helyesbítés azért vált szükségessé, mert a tényállás 1. pontja szerint az telefon típusú telefon csak 2018. február 9. napján került Terhelt1 I. r. vádlott birtokába, így ezt megelőzően nyilvánvalóan azt nem értékesíthette Terhelt3 III. r. vádlott részére.

[42] A tényállás [40] bekezdését akként helyesbítette az ítéltábla, hogy Terhelt1 I. r. vádlott a Terhelt3 III. r. vádlottól kapott vételárat 90.000.-Ft kivételével saját céljaira fordította. Ezen helyesbítés azért vált szükségessé, mert az elsőfokú bíróság a tényállás [12] és [13], [18] és [19], valamint [26] bekezdésében azt állapította meg, hogy Terhelt2 II. r. vádlott a telefonkészülékek Terhelt1 I. r. vádlott részére történő átadásakor, nem pedig az ezt követő későbbi időpontban, a Terhelt3 III. r. vádlott részére történő értékesítést követően kapott a telefonok átadásáért pénzt.

[43] Az elsőfokú bíróság által Terhelt3 III. r. vádlott vonatkozásában megállapított tényállás a fenti helyesbítésekkel a másodfokú felülbírálat alapját képezte.

[44] Az elsőfokú bíróság az általa megállapított tényállással ellentétesen utalt az ítélet [68] bekezdésében arra, hogy Terhelt3 III. r. vádlott számára a futár jelenléte a készülék új állapotára garancia volt, továbbá arra, hogy Terhelt2 II. r. vádlott azért ragaszkodhatott a jelenléthez, mert így az előre kialakult részesedést az orgazda által átadott összegből megkapta, hiszen az irányadó tényállás szerint Terhelt1 I. r. vádlott nem az átvétellel egyidőben, hanem későbbi időpontokban értékesítette a készülékeket és Terhelt2 II. r. vádlottnak már a készülékek átadásakor juttatott különböző összegeket. Erre figyelemmel az ítéltábla az ítélet [68] bekezdésének utolsó kettő mondatát mellőzte. Ugyanezen indokból mellőzte a másodfokú bíróság az ítélet [72] bekezdésének utolsó mondatát is.

[45] A törvényszék helyesen következtetett Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r. és Terhelt3 III. r. vádlottak bűnösségére, és az általuk elkövetett bűncselekményeket többnyire a törvénynek megfelelően minősítette.

[46] Az elsőfokú bíróság téves jogi álláspontot foglalt el a Terhelt1 I. r. és a Terhelt2 II. r. vádlott által elkövetett közbizalom elleni bűncselekmény elkövetői alakzatát

illetően. A törvényszék ugyanis, ahogyan azt az ítélet [94] bekezdésében kifejtette, azt állapította meg, hogy Terhelt1 I. r. vádlott azért tette a hamis magánokirat felhasználása vétségének, mert a saját maga által aláírt, más nevére szóló szerződéseket az aláírást követően a futárszolgálat képviselőjében eljáró Terhelt2 II. r. vádlottnak átadta, és ehhez képest a II. r. vádlott azon cselekvőségét, hogy a futárszolgálat eljárási menetének megfelelő módon a szerződéseket a benyújtó5 részére visszajuttatta, bűnsegédi elkövetői alakzatként értékelte. Ezen jogi álláspont téves.

[47] A hamis magánokirat felhasználása esetében felhasználás alatt a hamis, hamisított, vagy valótlan tartalmú magánokiratnak a joghatás kiváltására, illetve előidézésére történő használatát, vagyis átadását, továbbítását, felmutatását stb. kell érteni, amelynek folytán a magánokirat az elkövetői körön kívül álló más személyhez, vagy személyekhez kerül. Terhelt1 I. r. vádlott azon magatartása, hogy az okiratokat Terhelt2 II. r. vádlott jelenlétében más nevében aláírta, ebből következően nem jelentheti a tényállásszerű elkövetési magatartás kifejtését, hiszen ekkor a hamis magánokiratok még nem kerültek ki az elkövetői körből. Arra csupán akkor került sor, amikor Terhelt2 II. r. vádlott azokat a benyújtó5 részére továbbította. Ebből következően az ítéltábla a Terhelt1 I. r. vádlott által elkövetett 6 rb. hamis magánokirat felhasználása vétségét bűnsegédként elkövetettnek minősítette, míg a Terhelt2 II. r. vádlott által elkövetetteket tettesként elkövetettnek.

[48] A Terhelt3 III. r. vádlott által elkövetett bűncselekmény jogi minősítése során a törvényszék helyesen járt el, amikor vizsgálta a büntető törvény azóta bekövetkezett változására figyelemmel a Btk. 2. § (2) bekezdése alapján, hogy melyik büntető törvény tartalmaz a III. r. vádlottra nézve enyhébb rendelkezéseket és ezzel kapcsolatban helyes következtetésre jutott. Ugyanakkor a Terhelt3 III. r. vádlott által elkövetett bűncselekmény minősítését illetően az ítélet ellentétes megállapításokat tartalmaz, hiszen bár az ítélet [108] bekezdésében a törvényszék utalt a folytatólagos elkövetésre, azonban a III. r. vádlott által elkövetett bűncselekményt nem minősítette folytatólagosan elkövetettnek. Ezért a másodfokú bíróság Terhelt3 III. r. vádlott cselekményét folytatólagosan elkövetett pénzmosás büntettének [Btk. 399. § (4) bekezdés a) pont 1. fordulat, (5) bekezdés] minősítette.

[49] Egyebekben az elsőfokú bíróság a törvénynek megfelelően minősítette a Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r. és Terhelt3 III. r. vádlottak által elkövetett bűncselekményeket azzal, hogy – ahogyan arra a fellebbviteli főügyészség is utalt – a bűncselekmények megnevezése több esetben nem felelt meg a Kúria 61. BKv. 3. a. pontjában meghatározott azon kritériumnak, hogy az elkövetési magatartás azonos büntetési tétellel fenyegetett alakzataira a fordulat megjelölésével kell utalni. Erre figyelemmel az ítéltábla ezeket pótolta.

[50] Nem osztotta a másodfokú bíróság a fellebbviteli főügyészségnek azt az álláspontját, amely szerint mivel Terhelt2 II. r. vádlott a jogtalan előnyért a kötelességét megszegte, a terhére megállapított vesztegetés elfogadása büntette a Btk. 291. § (2) bekezdés a) pontja szerint is minősül. A Btk. 291. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő vesztegetés elfogadása egy évtől öt évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő, míg a Btk. 291. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés b) pontja szerint minősülő vesztegetés elfogadásának büntetési tétele kettő évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztés. Tekintettel arra, hogy jelen esetben a törvényszék helyesen állapította meg azt, hogy Terhelt2 II. r. vádlott ezen cselekménye a Btk. 291. § (2) bekezdés b) pontja szerint is minősül, ezen súlyosabban minősülő alakzat mellett a (2) bekezdés a) pontja szerinti enyhébben büntetendő alakzat felhívása a bűncselekmény jogi minősítése körében nem szükséges, viszont további súlyosító körülményként értékelendő az, hogy a II. r. vádlott a jogtalan előnyért a kötelességét is megszegte.

[51] Az elsőfokú bíróságnak a bűncselekmények jogi minősítésével kapcsolatos indokolása részben hiányos, részben pedig téves megállapításokat tartalmaz, ezért azt az ítéltábla több ponton kiegészítette, illetőleg helyesbítette.

[52] A Terhelt1 I. r. vádlott terhére megállapított 3 rb. személyes adattal visszaélés vétsége úgynevezett kerettényállás, azonban az elsőfokú bíróság elmulasztotta annak megállapítását, hogy az I. r. vádlott pontosan milyen törvényi rendelkezések megszegésével valósította meg ezen bűncselekményeket. Az ítéltábla erre figyelemmel az elsőfokú bíróság jogi indokolását ebben a körben kiegészítette azzal, hogy az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Info tv.) 3. § 2. pontja szerint személyes adat az érintettel kapcsolatba hozható adat, így egyebek között az érintett neve, azonosító jele is. Az Info tv. 3. § 10. pontja szerint adatkezelésnek minősül egyebek között az adat felhasználása. Az Info tv. 4. §-a rendelkezik arról, hogy az adatok csak célhoz kötötten kezelhetők, míg az 5. § (1) bekezdés a) pontja szerint személyes adat akkor kezelhető, ha ahhoz az érintett hozzájárul. Az Info tv. 3. § 1. pontja szerint pedig érintett bármely meghatározott személyes adat alapján azonosított, vagy – közvetlenül avagy közvetve – azonosítható természetes személy.

[53] Tekintve, hogy az Info tv. 2. § (1) bekezdése szerint a törvény hatálya Magyarország területén folytatott minden olyan adatkezelésre és adatfeldolgozásra kiterjed, amely egyebek között természetes személy adataira vonatkozik, így ezen rendelkezések megsértésével Terhelt1 I. r. vádlott elkövette a személyes adattal visszaélés vétségét. Megjegyzni továbbá e körben az ítéltábla, hogy az 1/2012. BJE szerint a személyes adattal visszaélés (1) bekezdés a) pont szerinti alakzata közönséges bűncselekmény, így tettese bárki lehet.

[54] Tekintettel arra, hogy a bűncselekmény elkövetése óta az Info tv. rendelkezéseiben változás következett be, a másodfokú bíróság az 1/1999. BJE rendelkezésének megfelelően vizsgálta azt is, hogy a keretjogszabályt kitöltő jogszabályi normában bekövetkezett változtatás a büntetőjogi védelmet megszüntette-e, és ezzel összefüggésben megállapította, hogy az változatlanul fennáll.

[55] Téves okfejtést tartalmaz a törvényszék ítéletének [101] bekezdése is, amely egyben a törvényszék által alkalmazott – e körben helyes – jogi minősítéssel is ellentétes. Az elsőfokú bíróság ugyanis az [101] bekezdésében azt fejtette ki, hogy a csalás azáltal vált befejezetté, hogy Terhelt1 I. r. vádlott a szerződést Terhelt2 II. r. vádlott közreműködésével aláírta. Ez a megállapítás téves, hiszen a csalás büntette a kár okozásával válik befejezetté, amely akkor következett be, amikor Terhelt2 II. r. vádlott a telefonkészülékeket átadta Terhelt1 I. r. vádlottnak, így ehhez képest, a szerződéses adatok interneten történt berögzítése olyan cselekmény volt, amelyet Terhelt2 II. r. vádlott a bűncselekmény befejezetté válását követően fejtett ki. Amennyiben ez nem így lenne, úgy Terhelt2 II. r. vádlott nem bűnsegéde lett volna a csalás büntettének, hanem társtettese, hiszen amennyiben a törvényszék álláspontja helyes lenne, úgy a tévedésbe ejtéshez kapcsolódó tevőleges magatartást fejtett volna ki a II. r. vádlott.

[56] Az ítélet [103] bekezdésében téves az utalás arra, hogy az ott közölt eseti döntés Terhelt1 I. r. vádlott tekintetében is irányadó, hiszen a hivatkozott eseti döntés tartalmában vesztegetés elfogadása büntettéhez kapcsolódik.

[57] Ami a büntetés kiszabásának felülbírálatát illeti, a másodfokú bíróság osztotta a fellebbviteli főügyészségnek azt az álláspontját, amely szerint mindhárom vádlott vonatkozásában további enyhítő körülményként értékelendő az időmúlás, figyelemmel arra, hogy a bűncselekmények elkövetése óta több mint három év telt el.

[58] A másodfokú bíróság mellőzte Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlott esetében annak súlyosító körülményként történő értékelését, hogy a vagyon elleni bűncselekmények elszaporodtak, hiszen erre vonatkozó adat nem áll rendelkezésre. További súlyosító körülményként értékelte az ítéltábla Terhelt1 I. r. vádlott esetében a kezdeményező szerepet, Terhelt2 II. r. vádlott vonatkozásában a vesztegetés elfogadása büntette tekintetében azt, hogy a jogtalan előnyért kötelességét megszegte (hiszen a bűncselekmény nem ez alapján minősült), míg Terhelt3 III. r. vádlott tekintetében az üzletszerű elkövetést, hiszen ezáltal nem minősült cselekménye súlyosabban. Az ítéltábla Terhelt2 II. r. vádlott esetében helyesen a bűnösségre is kiterjedő beismerő vallomást értékelte enyhítő körülményként.

[59] Az így kiegészített, illetőleg helyesbített bűnösségi körülményekre figyelemmel helyesen jutott a törvényszék arra az álláspontra, hogy Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r. és Terhelt3 III. r. vádlott esetében egyaránt szükséges és elegendő a büntetési célok eléréséhez a végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetés kiszabása. Bár Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottak jelentősebb tárgyi súlyú bűncselekményt is elkövettek, azonban még a bűncselekmények jellege mellett sem indokolt – a fokozatosság elvére is figyelemmel – a büntetlen előéletű I. és II. r. vádlottal szemben a tényleges szabadságelvonással járó büntetés kiszabása.

[60] Ugyanakkor az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés sértette a belső arányosság követelményét, hiszen Terhelt1 I. r. vádlott és Terhelt2 II. r. vádlott több bűncselekményt követett el, ezen kívül Terhelt1 I. r. vádlott kezdeményező szerepet is játszott a bűncselekmények elkövetésében, így indokolt volt a nagyobb mértékű különbségtétel az I. és II. r., illetőleg Terhelt3 III. r. vádlott büntetése között. Erre figyelemmel az ítéltábla Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottak esetében a szabadságvesztés végrehajtása felfüggesztésének próbaidejét egyezően 5 évre súlyosította és – tekintettel arra, hogy a törvényszék ennek megállapítását elmulasztotta – az I. r. és a II. r. vádlott büntetését halmazati büntetésnek tekintette. Terhelt3 III. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát pedig 1 évre, a végrehajtás felfüggesztésének próbaidejét 2 évre enyhítette.

[61] Nem osztotta a másodfokú bíróság a fellebbviteli főügyészség azon álláspontját, amely szerint Terhelt2 II. r. vádlott esetében fennállnak a pénzbüntetés alkalmazásának törvényi feltételei. Bár az elsőfokú bíróság ezzel kapcsolatban is téves jogi indokolást jelenített meg az ítélet [120] bekezdésében, a törvényszék helyesen járt el, amikor a II. r. vádlottal szemben nem alkalmazott pénzbüntetést. Ahogyan arra a fellebbviteli főügyészség helyesen hivatkozott, önmagában a polgári jogi igény megítélése nem jelentene akadályt a pénzbüntetés alkalmazását illetően, azonban az ítéltábla azt állapította meg, hogy Terhelt2 II. r. vádlott nem rendelkezik olyan jövedelemmel, avagy vagyonnal, amely alapján a Btk. 50. § (2) bekezdése szerint helye lenne a pénzbüntetés kiszabásának.

[62] Tévesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor Terhelt2 II. r. vádlottal szemben nem alkalmazott vagyoneklobzást arra az összegre, amelyet a tényállás szerint a folytatólagosan elkövetett vesztegetés elfogadása kapcsán szerzett. Ezen bűncselekmény esetében ugyanis fel sem merülhet az a kérdés, hogy a bűnös úton elért vagyongyarapodás a polgári jogi igény megítélésével kimerül, erre figyelemmel az ítéltábla a Btk. 74. § (1) bekezdés f) pontja alapján Terhelt2 II. r. vádlottal szemben 90.000.-Ft vagyoneklobzást rendelt el.

[63] A másodfokú bíróság észlelte, hogy a törvényszék nem hivatkozott Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlott esetében – tekintve, hogy a velük szemben kiszabott büntetést nem halmazati büntetesként szabta ki – a Btk. 81. § (1), (2) és (3) bekezdésére, ezért az ítéltábla ezt pótolta.

[64] A törvényszék helyesen alkalmazott vagyonelkobzást Terhelt3 III. r. vádlottal szemben, azonban ezzel összefüggésben elmulasztotta a Btk. 75. § (1) bekezdés a) pontjára történő hivatkozást, ezért a másodfokú bíróság azt pótolta.

[65] A törvényszék helyesen járt el, amikor Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottat kártérítés megfizetésére kötelezte, azonban az ítéletének rendelkező részében elmulasztotta az arra történő hivatkozást, hogy a megítélt összeget kártérítés címén kell megfizetniük, míg a jogi indokolás körében ezzel összefüggésben szükségtelenül hivatkozott a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény 6:518. §-ára, tekintettel arra, hogy azt nem alkalmazta, ezért azt az ítéltábla mellőzte. Az elsőfokú bíróság az illetékfizetésre kötelezés körében elmulasztotta az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 59. § (1) bekezdésére történő hivatkozást, ezért azt a másodfokú bíróság pótolta.

[66] A törvényszék helyesen járt el, amikor Terhelt1 I. r. vádlottat kötelezte az eljárás során kirendelt írásszakértő díjával összefüggésben felmerült bűnügyi költség viselésére, azonban ezzel összefüggésben elmulasztotta a Be. 574. § (1) és (4) bekezdésére történő hivatkozást, így azt az ítéltábla pótolta.

[67] Ahogyan arra a fellebbviteli főügyészség is hivatkozott, a törvényszék bár mindhárom vádlott esetében végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetést szabott ki, elmulasztotta a 8/2015. (IV.17.) AB határozatban írtak ellenére annak hivatalból történő vizsgálatát, hogy a felfüggesztett szabadságvesztésre ítélt vádlottak előzetes bírósági mentesítésre érdemesek-e. Az ítéltábla ezen vizsgálatot elvégezte és azt állapította meg, hogy Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r. és Terhelt3 III. r. vádlottak az általuk elkövetett bűncselekmények jellegére tekintettel nem érdemesek az előzetes bírósági mentesítésre. Ezzel kapcsolatban megjegyzi az ítéltábla, hogy a bíróságnak az előzetes mentesítés vizsgálatára vonatkozó kötelezettsége – eltérően a fellebbviteli főügyészség azon álláspontját, hogy Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlott esetében a korlátozott felülbírálat miatt ez nem vizsgálható – a 8/2015. (IV.17.) AB határozat alapján korlátozott felülbírálat esetében is fennáll.

[68] A kifejtettekből következik, hogy az ítéltábla a Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlott terhére, illetőleg Terhelt3 III. r. vádlott javára enyhítés érdekében bejelentett fellebbezést ítélte alaposnak, és a törvényszék ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta, egyebekben pedig azt a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta azzal, hogy mivel Terhelt1 I. r. vádlott az elsőfokú ítélet meghozatala óta a vele szemben más ügyben elrendelt előzetes fogva tartásból szabadult, a másodfokú bíróság a tényleges tartózkodási helyére és a kézbesítési címére történő utalást mellőzte a személyes adatai közül. A már hivatkozottakra figyelemmel az ítéltábla Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottak bűncselekményeinek jogszabályi alapját helyesbítette és megállapította, hogy az I. és II. r. vádlottak kártérítés címén kötelesek a benyújtó5 magánfél részére az 1.415.878.-Ft megfizetésére.

[69] Az ítélet elleni fellebbezési jog kizárása a Be. 615. § (1) és (2) bekezdésén alapul.

Szeged, 2021. október 21.

Dr. Hegedűs István
a tanács elnöke

Dr. Nagy Erzsébet
előadó bíró

Dr. Halász Edina
bíró

A Szegedi Ítéltábla Bf.II.369/2021/15. számú ítélete és a Gyulai Törvényszék 19.B.124/2020/61. számú ítélete a jelen ítélet folytán a mai napon *jogerőre emelkedett*.

Szeged, 2021. október 21.

Dr. Hegedűs István
a tanács elnöke